

Za situace, kdy žalobkyně nepožadovala výslovně informaci o tom, u kterých subjektů byla žádost o náhradu škody podle zákona č. 82/1998 Sb. vyřízena kladně (částečně kladně) v rámci předběžného projednání, neboť žádala o poskytnutí elektronických dokumentů z výkonu agendy oddělení náhrady škody při výkonu veřejné moci odškodňování, a proti neuvedení základních osobních údajů při vyřizování její žádosti o informace nic nenamítala ani v podané stížnosti, lze mít za to, že neuvedení jména, příjmení a bydliště u fyzických osob v daném případě není nutné hodnotit jako důvod, pro který by mělo být napadené rozhodnutí zrušeno. Číslo účtu jsou pak údaje, na které se vztahuje ochrana údajů vyplývající z ustanovení § 10 zákona č. 106/1999 Sb..

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Karly Cháberové a soudkyň JUDr. Dany Černé a JUDr. Naděždy Treschlové v právní věci žalobkyně: **PhDr. H. P.**, nar. X, bytem B.8, zastoupena JUDr. Janou Kašpárkovou, advokátkou se sídlem Olomouc, Blanická 19, proti žalovanému: **Ministerstvo financí**, Praha 1, Letenská 15, o žalobě proti rozhodnutí ministra financí ze dne 7.11.2011, č.j.: 10/95 990/2011 IK-562,

t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobkyně podala u Městského soudu v Praze žalobu, kterou se domáhala přezkoumání rozhodnutí ministra financí ze dne 7.11.2011 č.j.: 10/95 990/2011/2281 IK-562, kterým bylo rozhodnuto o její stížnosti ze dne 24.10.2011 podané podle § 16a odst. 1 písm. c)

zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 106/1999 Sb.), tak, že stížnost je nedůvodná a že postup povinného subjektu (Ministerstva financí) se potvrzuje a že návrhu, aby žádost byla řádně a v úplnosti vyřízena buď poskytnutím v úplnosti anebo vydáním rozhodnutí o odmítnutí žádosti, se nevyhovuje.

V žalobě uvedla, že si u žalovaného vyžádala informaci poskytnutím (přeposláním) elektronických dokumentů z výkonu agendy oddělení náhrady škody při výkonu veřejné moci odškodňování, a to těch, jimiž byly v rámci předběžného projednání podle § 15 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. uspokojeny i částečně nároky vznesené za škodu/újmu způsobenou při výkonu veřejné moci. Od povinného subjektu obdržela listiny, z jejichž obsahu soudí, že nejde o úplné informace, neboť poskytnuté listiny nebyly opatřeny hlavičkou úřadu, číslem jednací, datem a podpisem úřední osoby. Žalobkyně má za to, že jí informace nebyla poskytnuta v úplnosti a že dokumenty, které jí byly zaslány, nejsou totožné s původními (originálními) dokumenty a že tedy nejde o identické informace.

V doplnění žaloby pak žalobkyně uvedla, že nesouhlasí s vypořádáním se s jejími námitkami v napadeném rozhodnutí. Žalobkyně má za neslučitelné s řádným výkonem úřední agendy, aby jakékoli podání státního úřadu nebylo datováno a aby z něj nebylo seznatelné, která úřední osoba nárok vyřizovala. Žádost byla formulována zcela určitě a srozumitelně. Odůvodnění napadeného rozhodnutí je nesrozumitelné a částečně nepřezkoumatelné. Část odůvodnění, v níž žalovaný uvádí informace ohledně datového úložiště elektronické podatelny, se netýká obsahu žádosti. Sdělení, že zaměstnanci pověřeni vyřízením dokumentů jsou povinni zpracovávat pouze věcně správné návrhy textů pro vyřízení dané věci, je nesrozumitelné, neboť není zřejmé, co má být věcně správnými návrhy textů pro vyřízení dané věci. Informace o tom, že většina čistopisů dokumentů je vyhotovována v listinné podobě za pomoci šablon a že do spisů se zakládají jejich kopie, je nesrozumitelná. Není zřejmé, o jaké šablony by se mělo jednat a jaké kopie se do spisů zakládají. Žalobkyně poukázala na to, že nežádala informace o dokumentech doručených povinnému subjektu, a proto není zřejmé, z jakého důvodu je v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedeno, že žalovaný není povinen převádět dokumenty mu doručené a vzniklé jeho činností do digitální podoby a ukládat je do elektronického archivu spisové služby. Žalobkyně má za prokázané, že úřední osoby povinného subjektu vedou agendu podle zákona č. 82/1998 Sb. v elektronické podobě, tj. na počítači, a že všechny dokumenty, jež představují písemné výstupy činnosti žalovaného, jsou v elektronické podobě, resp. jejich primární podoba je elektronická a listinná podoba je sekundární, vzniká výstupem z primárního elektronického dokumentu na tiskárnu. Je tedy vyloučeno, aby v elektronické podobě neexistovaly úplné dokumenty v podobě, z jaké byl pořízen jejich tiskový výstup k odeslání adresátovi a v jaké byly předány k doručení poškozeným. Na základě svých zkušeností má žalobkyně za vyloučené, aby dokumenty, které jí byly zaslány na její žádost o informaci, byly úplnými dokumenty, jimiž žalovaný vyřizuje nároky vznesené podle zákona č. 82/1998 Sb., neboť na všech dokumentech, jimiž žalovaný reagoval na nároky uplatněné žalobkyní, je vždy uvedeno označení žalovaného, číslo jednací, datum, osob vyřizující nárok a osoba odpovědná za správnost.

Dále žalobkyně namítla, že údaje o příjemcích odškodnění by neměly podléhat částečnému omezení práva na informaci, tj. anonymizaci, kterou učinil žalovaný, neboť tyto poškození jsou nesporně příjemci veřejných prostředků.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že na základě její žádosti žalobkyni zaslal vyjádření adresovaná jednotlivým žadatelům o náhradu škody, podle kterých byly nároky

žadatelů buď zcela nebo částečně uspokojeny. Žalobkyni byla zaslána vyjádření, která měl žalovaný k dispozici v elektronické podobě. Dle žalovaného byla informace žalobkyni poskytnuta tak, jak ji požadovala. Z její žádosti nijak nevyplývá, že v informaci mají být uvedeny i takové údaje, jako je hlavička, datace, jméno úřední osoby vyřizující žádost, razítko nebo podpis. Z důvodu úspory nákladů byly žalobkyni zaslány dokumenty, které jsou na Ministerstvu financí zpracovány v elektronické podobě a které měly ve svém osobním počítači k dispozici příslušní referenti zpracovávající agendu náhrady škody při výkonu veřejné moci. Na těchto dokumentech náležitosti, jejichž absenci žalobkyně namítá v podané stížnosti, uvedeny nejsou. Jednotlivé případy vyřizují úřední osoby, vyhotovování čistopisů pak provádí pověřeni zaměstnanci útvarů. Většina čistopisů dokumentů je vyhotovována v listinné podobě za pomoci šablon. Do spisů se zakládají jejich kopie. Povinný subjekt není povinen převádět dokumenty mu doručené a vzniklé jeho činností do digitální podoby a ukládat je do elektronického archivu spisové služby. S odkazem na ustanovení § 3 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. žalovaný uzavřel, že informací je obsah, nikoli listina, na níž je tento obsah zaznamenán. Žalobkyni byla předána vyjádření v takové podobě, jak vznikala v osobních počítačích příslušných úředních osob.

Při jednání žalobkyně zopakovala důvody vymezené v žalobě a v jejím doplnění a bylo jí krátkou cestou předáno vyjádření žalovaného k žalobě. Zdůraznila, že informace, které jí byly poskytnuty, nemají potřebnou autenticitu. V průběhu jednání pak žalobkyně z důvodu nutnosti odcestování do místa bydliště navrhla, aby soud jednání odročil a aby jí poskytl lhůtu k dalšímu vyjádření a doplnění ve smyslu § 118b o.s.ř.

K tomuto návrhu soud nepřihlédl, v jednání bylo pokračováno, soud vyhlásil usnesení, že nebude provedeno doplnění dokazování, tak jak navrhovala žalobkyně v podané žalobě. Žalobkyně navrhovala, aby soud doplnil dokazování výsledkem vedoucího oddělení náhrady škody při výkonu veřejné moci žalovaného, spisovým řádem žalovaného a originálem spisů žalovaného k projednání vznesených nároků dle zákona č. 82/1998 Sb. V doplnění žaloby pak ještě navrhla doplnění dokazování přípisů žalovaného, které byly adresovány jí samotné, případně Odborové organizaci pracovníků správ památkových objektů při Národním památkovém ústavu s tím, že z těchto přípisů je zřejmé, jakým způsobem jsou zasílána vyjádření z Ministerstva financí, tedy s datací, číslem jednací a dalšími náležitostmi. Dále navrhla, aby soud doplnil dokazování skartačním řádem žalovaného.

Ohledně těchto důkazů dospěl soud k závěru, že dokazování jimi neprovede, neboť nemají přímý vztah k napadenému rozhodnutí. Pro posouzení věci není rozhodné, jakým způsobem mají být vypravovány písemnosti z Ministerstva financí adresované různým subjektům. Rovněž pro posouzení věci není rozhodné, jaký je obsah spisů vztahujících se k jednotlivým uplatněným nárokům na náhradu škody.

Ze správního spisu, který byl soudu předložen, vyplývá, že dne 9.10.2011 byla žalovanému doručena žádost žalobkyně o informace podle zákona č. 106/1999 Sb. poskytnutím (přeposláním) elektronických dokumentů z výkonu agendy oddělení náhrady škody při výkonu veřejné moci odškodňování, a to těch, jimiž byly v rámci předběžného projednání uspokojeny i částečně nároky vznesené za škodu/újmou způsobenou při výkonu veřejné moci. Dále v této žádosti žádala o informaci, zda každá úřední osoba oddělení náhrady škody při výkonu veřejné moci odškodňování má k plnění pracovních povinností k dispozici vlastní PC, a dále žádala o přeposlání spisového a skartačního řádu (či obdobně nazvaného předpisu, kterým je upravena spisová služba povinného subjektu). Ve spise je dále založeno sdělení podepsané ředitelem kabinetu ministra financí ze dne 24.10.2011, č.j. 10/92

416/2011/2196 IK, ve kterém je uvedeno, že požadované elektronické dokumenty z výkonu agendy oddělení náhrady škody při výkonu veřejné moci odškodňování jsou v příloze žadatelce zasílány. Ve další části je uvedeno, že každý pracovník oddělení náhrady škody při výkonu veřejné moci, který vyřizuje agendu tohoto útvaru, má k dispozici osobní počítač. Pokud se jedná o žádost o přeposlání spisového a skartačního řádu, k tomu bylo žadatelce uvedeno, že k této části žádosti bylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí poskytnutí informace č.j. 10/92-416/2011/1822 IK. K tomuto sdělení jsou připojena vyjádření adresovaná jednotlivým žadatelům o náhradu škody s tím, že v těchto sděleních byly anonymizovány údaje: čísla účtu, jména fyzických osob, případně bydliště fyzických osob.

Na doručení takto poskytnutých informací reagovala žalobkyně stížností podle § 16a odst. 1 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb., ve které uvedla, že informace jí nebyla poskytnuta v celém rozsahu. Dokumenty, které jí byly zaslány, nejsou totožné s „původními“ informacemi. Není možné, aby povinný subjekt svá podání neopatřoval identifikačními údaji úřadu, že by chyběla datace a jméno úřední osoby vyřizující žádost, razítko a podpis. V této části tedy informace poskytnuta nebyla, a proto podává uvedenou stížnost a navrhuje, aby její žádost byla vyřízena v úplnosti poskytnutím úplných informací nebo vydáním rozhodnutí o odmítnutí žádosti. O této stížnosti bylo rozhodnuto ministrem financí dne 7.11.2011 rozhodnutím č.j. 10/95 990/2011/2281 IK-562 tak, že stížnost je nedůvodná, postup povinného subjektu se potvrzuje a návrhu, aby žádost byla řádně a v úplnosti vyřízena buď poskytnutím v úplnosti anebo vydáním rozhodnutí o odmítnutí žádosti, se nevyhovuje. V odůvodnění rozhodnutí ministr financí uvedl, že na základě žádosti bylo stěžovatelce zasláno 13 dokumentů z výkonu agendy oddělení náhrady škody při výkonu veřejné moci odškodňování, jimiž byly v rámci předběžného projednání uspokojeny i částečně nároky vznesené za škodu/újmu způsobenou při výkonu veřejné moci. Přezkoumáním věci odvolací orgán zjistil, že informace byla poskytnuta tak, jak byla požadována. Z žádosti nevyplývá, že v informaci mají být uvedeny i takové údaje, jako je hlavička, datace, jméno úřední osoby, razítko, podpis. Do datového úložiště elektronické podatelny se ukládají elektronická podání a odeslané datové zprávy. Zaměstnanci pověřeni vyřízením dokumentů jsou povinni zpracovávat pouze věcně správné návrhy textů pro vyřízení dané věci. Vyhotovování čistopisů provádějí pověřeni zaměstnanci útvarů, zejména administrativní pracovníci sekretariátů. Převážná většina čistopisů dokumentů je vyhotovována v listinné podobě za pomoci šablon. Do spisu a referátníků se zakládají jejich kopie. Žádný platný právní předpis povinnému subjektu neukládá povinnost převádět všechny dokumenty mu doručené a vzniklé jeho činností do digitální podoby a ukládat je do elektronického archivu spisové služby. V daném případě nebyly při přezkoumání postupu povinného subjektu shledány takové právní skutečnosti, které by nasvědčovaly důvodnosti stížnosti. Proto bylo rozhodnuto tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

Městský soud v Praze na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterým je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně. Při přezkoumání rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).

Podle § 3 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 106/1999 Sb.) informací se pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního.

V daném případě žalobkyně žádala o informace ve formě „poskytnutí (přeposlání) elektronických dokumentů z výkonu agendy oddělení náhrady škody při výkonu veřejné moci odškodňování, a to těch, jimiž byly v rámci předběžného projednání podle § 15 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. uspokojeny (i částečně) nároky vznesené za škodu/újmu způsobenou při výkonu veřejné moci“. Na tuto žádost reagovalo ministerstvo financí tak, že žalobkyni zaslalo dokumenty, kterými bylo jednotlivým žadatelům sdělováno, jakým způsobem byly jejich žádosti vyřízeny. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí i z vyjádření žalovaného k žalobě vyplývá, že se nejedná o stejnopisy dopisů, které byly zaslány jednotlivým žadatelům o náhradu škody, ale že se jedná o kopie dokumentů založených v počítačích zaměstnanců žalovaného, kteří dané žádosti vyřizovali.

Námitku žalobkyně, že tyto poskytnuté listiny nelze považovat za úplné vyřízení její žádosti o informace, soud jako důvodnou neshledal. V daném případě žalobkyně informaci nepožadovala formou zaslání stejnopisů listin, které byly zaslány jednotlivým žadatelům, případně listin založených v příslušných spisech. Žalobkyně výslovně žádala o poskytnutí elektronických dokumentů a takové dokumenty jí poskytnuty byly. Žalobkyni k její žádosti byly poskytnuty informace poskytnutím obsahu záznamu uloženého v počítačích jednotlivých úředních osob pověřených vyřízením žádostí. Takové vyřízení koresponduje obsahu žádosti o informace ze dne 9.10.2011. Soud považuje za potřebné poukázat na to, že žalobkyně nepožadovala informaci o tom, kterého dne, pod jakým číslem jednacím či kterou úřední osobou byly jednotlivé žádosti o náhradu škody vyřízeny, z obsahu žádosti o informace je zřejmé, že žalobkyně požadovala informace, ve kterých případech byla žádost o náhradu škody posouzena jako odůvodněná a jak byla věcně vyřízena. Takové informace poskytnuty žalovaným byly. Z listin zaslaných žalobkyni žalovaným je zřejmé, z jakého důvodu a v jaké výši byla žalovaným náhrada škody poskytnuta. Žalobkyni tedy byly požadované informace zaslány.

Pokud se jedná o odůvodnění napadeného rozhodnutí, soud neshledal toto odůvodnění jako nesrozumitelné a nepřezkoumatelné. Ministr financí při vyřizování stížnosti žalobkyně jednoznačně uvedl důvody, proč stížnost neshledal jako důvodnou. Z odůvodnění je zřejmé vysvětlení, že v počítačích pověřených úředních osob se nachází dokumenty vztahující se k vyřízení žádostí o náhradu škody v jiné podobě než listiny, které jsou následně zasílány na adresy jednotlivých žadatelů. Konečná podoba odesílaných listin je upravována následně jinými zaměstnanci. Tyto konečné dokumenty jsou pak ve spisech založeny v listinné podobě. Zatím není zákonem stanovena povinnost takové listiny převádět do digitální podoby a ukládat je do elektronického archivu spisové služby. Toto odůvodnění se jeví jako srozumitelné a přezkoumatelné. Je z něj patrné, že existuje rozdíl mezi podobou vyřízení žádosti v počítačích pověřených úředních osob a listinou, která je vyhotovována následně a obsahuje uvedené věcné vyřízení.

K námitce žalobkyně, že žalovaný neoprávněně anonymizoval některé údaje v zaslaných dokumentech, neboť žadatelé o náhradu škody jsou příjemci veřejných prostředků, je třeba uvést, že se v daném případě jednalo o anonymizaci údajů o fyzických osobách (jméno, bydliště) a o číslech účtů žadatelů.

Podle § 8b odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. povinný subjekt poskytne základní osobní údaje o osobě, které poskytl veřejné prostředky. Případy, na které se informační povinnost nevztahuje, jsou upraveny v odstavci 2 téhož ustanovení a v odstavci 3 je pak stanoven rozsah základních osobních údajů, ve kterém lze tyto údaje sdělovat.

V napadeném rozhodnutí není tato námitka řešena, neboť žalobkyně ji v samotné stížnosti ve věci neúplného poskytnutí informace neuplatnila. V podání žalobkyně ze dne 24.10.2011 je třeba rozlišovat stížnost pod bodem 1) a novou žádost o informace pod bode 2. Poznámka k nemožnosti anonymizace je přitom součástí nové žádosti o informace. Odvolací orgán tedy nepochybil, jestliže se touto otázkou nezabýval. Žalobkyně ostatně ani v žalobě nevznáší námitku, že tato problematika zůstala v napadeném rozhodnutí nevyřešena.

Za situace, kdy žalobkyně nepožadovala výslovně informaci o tom, u kterých subjektů byla žádost o náhradu škody podle zákona č. 82/1998 Sb. vyřízena kladně (částečně kladně) v rámci předběžného projednání, a proti neuvedení základních osobních údajů při vyřizování její žádosti o informace nic nenamítala ani v podané stížnosti, má soud za to, že neuvedení jména, příjmení a bydliště u fyzických osob v daném případě není nutné hodnotit jako důvod, pro který by mělo být napadené rozhodnutí zrušeno. Číslo účtu jsou pak údaje, na které se vztahuje ochrana údajů vyplývající z ustanovení § 10 zákona č. 106/1999 Sb.

Rozhodující pro posouzení žaloby jako nedůvodné je, že žalobkyni byla podána požadovaná informace o tom, ve kterých případech byly žádosti o náhradu škody podané podle zákona č. 82/1998 Sb. uznány jako oprávněné v rámci předběžného projednání. Na základě všech shora uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s.. Žalobkyně ve věci úspěch neměla a náklady řízení žalovaného za zastoupení advokátem soud nepovažuje za důvodně vynaložené, neboť správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, by měl být schopen zajistit zastupování u soudu svými zaměstnanci.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno.

O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Za správnost vyhotovení:
Marcela Brabcová